

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010083
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piroš
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2217010083.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom JUDr. Ladislavom Pirošom v trestnej veci vedenej proti obžalovanému X. J., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.9.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: X. J. Q.. XX.XX.XXXX T. D. Y., W. U. S. XXX, K. D. Y.,

je vinný, že

vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 1T/76/2011 (1Pv 435/10)

v období od februára 2010, okrem obdobia od 11.8.2010 do 29.3.2012, keď bol vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov, a obdobia od 15.12.2015 do 1.10.2016 kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody až do 1.10.2016, kedy došlo k zrušeniu vyživovaciej povinnosti Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 11Pc/2/2016 a maloletý syn nadobudol plnoletosť dňa 17.10.2012 a tak v mieste svojho pobytu v S. - T.Ý. S. Č.. XXX, okres Dunajská Streda a všade tam, kde sa zdržiaval, ako aj v mieste pobytu poškodenej v obci S. - T. S. Č.. XXX, okres Dunajská Streda, hoci mu priamo z ustanovenia § 62 a nasled. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna X..J., Q.. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede pod číslom konania 4C/142/2009 zo dňa 29.1.2010 zverený do osobnej starostlivosti poškodenej Ž. J.Á. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna po 200,- € mesačne, vždy do 15-teho dňa toho, ktorého mesiaca vopred k rukám poškodenej matky Ž.G. J. túto svoju vyživovaciu povinnosť v hore uvedenom období úplne zanedbal a na výžive maloletého sa nepodieľal, dlhuje na bežnom výživnom k rukám poškodenej Ž. J. sumu vo výške 3.000,-- € a pre plnoletého syna X. J. dlhuje sumu 7.600,-- Eur.

teda

· najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

čím spáchal

· prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd v predmetnej veci vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý termín hlavného pojednávania bral na vedomie pri poslednom odročovaní hlavného pojednávania a bol predvolávaný po zákonom poučení podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona o možnosti pojednávať v jeho neprítomnosti, s čím aj súhlasil.

Z uvedeného dôvodu súd sa uzniesol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti obžalovaného a zopakoval len výsledky vykonaného dokazovania na predchádzajúcich hlavných pojednaniach a to prečítaním výpovedí obžalovaného a svedkov z hlavných pojednávanií.

Súd v rámci výsluchu obžalovaného na čl. 122 sa zamerl najmä na okolnosti, či obžalovaný medzičasom vyrovnal zaostalé výživné a či mal možnosť počas výkonu trestov a výkonu väzieb zahlásiť svoju vyživovaciu povinnosť a z jeho výpovede zistil opätovne, že v roku 2010 tvrdil, že bol vo väzbe od 20.8.2010, hoci z prípisu väznice súd zistil, že bol vo väzbe od 13.8.2010 do 29.3.2012 a vo výkone trestu bol opätovne od 15.12.2015 do 1.10.2016, ktoré okolnosti vyplývali nielen zo samotnej výpovede obžalovaného, ale aj z prípisov väznice na čl. 29 kde je uvedený dátum začatia väzby od 11.8.2010 a aj si nahlásil vyživovaciu povinnosť vtedy ešte voči maloletému X., avšak počas výkonu väzby nebol pracovne zaradený, teda nemal žiadny príjem.

Ďalej obžalovaný udáva, že v čase ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody zahlásiť svoju vyživovaciu povinnosť v ÚVTOS Hrnčiarovce, avšak si myslel, že v tom období už nemá vyživovaciu povinnosť a medzičasom došlo aj k zrušeniu vyživovacej povinnosti.

Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda 11Pc/2/2016 zistil, že s účinnosťou od 1.10.2016 bola vyživovacia povinnosť voči maloletému zrušená.

Súd z výpovede svedkyne Ž. J. ako aj syna obžalovaného X. mal preukázané uvedené okolnosti, pričom Ž. J. vychádzala z toho, že pri poslednom rozhodovaní zaostalé výživné činilo 2.800,-- Eur, ktorou sumou obžalovaný je naďalej dlžný a podobne sa vyjadril aj syn obžalovaného X., ktorý školskú dochádzku ukončil dňa 30.6.2014 keď mal 20 rokov a potvrdil, že vyživovacia povinnosť otca bola zrušená rozhodnutím súdu.

Súd vychádzajúc z vyššie uvedených výpovedí samotného obžalovaného a vypočutých svedkov, z pripojených listinných dôkazov a rozhodnutí ako aj z tej skutočnosti, že syn nadobudol plnoletosť 17.10.2012 a po celý čas vyživovacia povinnosť bola určená vo výške 200,-- Eur, vypočítajúc povinnosť obžalovaného k rukám matky maloletého dieťaťa a po jeho plnoletosti k rukám matky dospelého dieťaťa určil dlžné výživné tak ako je to vo výrokovej časti rozsudku, keďže neobstojí tvrdenie obžalovaného, že on si myslel, že už nemusí platiť výživné, pričom nevedel žiadnym spôsobom preukázať či v minulosti predajom nejakej nehnuteľnosti zaplatil zaostalosť.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo zákona o rodine.

Objektívna stránka spočíva v konaní páchatela, ktorý najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplní čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Subjektom tohto trestného činu je osoba, ktorá je povinná vyživovať alebo zaopatrovať iného.

Súd zväžiac vyššie uvedené okolnosti ako aj tú skutočnosť, že obžalovaný v podstate nepopieral spáchanie skutku, keďže sa vyjadril v tomto smere aj na čl. 122, nakoľko bol v domnení, že má všetko vyplatené, mal po objektívnej ako aj subjektívnej stránke preukázanú skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vyhodnotiac v zmysle § 34 Trestného zákona a nasl. možnosti nápravy a prevýchovy obžalovaného, ktorý sa sústavne dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, čo vyplýva aj z odpisu registra trestov, zväžiac aj časové obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ale aj jeho prístup k povinnostiam, jeho osobu, stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom súd mohol vyhodnotiť iba jednu priťažujúcu okolnosť v neprospech obžalovaného a to, že už bol odsúdený, dospel k záveru, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka je jediným do úvahy prichádzajúcim trestom na jeho prevýchovu.

Uvedený trest obžalovaný bude musieť v prípade právoplatnosti rozsudku vykonať v ústave so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.